և երկոքին ազգքս առաջի օտարաց առակ նշաւակի․ և ո՞վ արդեօք լինէր պարտաւոր արեանց անմեղաց․ վասն որոյ երկուցեալ յառաջակայ վտանգէ և 'ի ակարութենէ իմմէ՝ և յայլ իրաց, գրեցի զգիրս աղերսանաց ազատել զիս 'ի գործոյ աստի՝ զի չեմ բաւական, կռիւն տեղւոյս՝ ոչ է ըստ կռուոյ տեղւոյդ, թէև ազգի նախանձ՝ այլ ես խոստովանիմ զտկարութիւն իմ յայդմ։

Եւ եթէ ընդ իս ցասուցեալ էք վասն հաշտութեանս՝ զոր արարի ընդ Յոյնս, այս էր պայման հաշտութեան մերոյ․ երկոքին ազգքս երդուաք 'ի Ս․ Աւետարանն, չ՚յիշել զանցեալն, և չյարուցանել զվէճս 'ի ներկայն, զի եթէ դուք զայդ ոչ կամիք՝ դուք գիտէք, այլ կալարուք զիս հրաժարեալ․ նախ առաքեցէք զոք 'ի տեղի իմ, եւ ապա զկռիւն արարէք։ Գոհանամ զԱստուծոյ՝ զի ոչ ինչ իմիք կարօտիք յօրհնեալ երկրիս յայսմիկ, զի ամենեքեան ցանկան տեղեաց ձերոց, զառաւելն կռուով և ատելութեամբ զի՞նչ ունիք առնել՝ ոչ վասն ազգացն ասեմ, այլ նոր վիճից վասն տեղեաց, զի եթէ նոքա ուխտազանց գտեալ զայլ իմն չարիս մտաբերիցեն վասն Ս․ Աթոռոյս և սեփհական տեղեաց մերոց, յերես անկեալ աղաչեմ, արթուն լինել և կալ արիութեամբ, վառիլ 'ի սէր և 'ի նախանձ ազգային, և Տէր լիցի ձեզ օգնական․ այլ որքան հնար է զխաղաղութեան զհետ երթայք․ զի մեք այլ եմք՝ և նոքա այլ, մեք տկար՝ ժամանակն չար՝ երկիրս անտէրունչ՝ ամենայն ոք ինքնագլուխ՝ միտք և դիտաւորութիւնք երկրիս 'ի վերայ երից վանաց՝ զոր Տէր փրկեսցէ․ գրեալ յ7 Նոյեմբեր ամսոյ։